

Es tracta de reapropiar-nos del futur del nostre món

PLATAFORMA DEL MOVIMENT INTERNACIONAL ATTAC

Moviment internacional per al control democràtic dels mercats financers i de les seves institucions

La globalització financera agreuja la inseguretat econòmica i les desigualtats socials. Configura i rebaixa les opcions dels pobles, les institucions democràtiques i els estats sobirans encarregats de l'interès general. Els substitueix per lògiques estrictament especulatives que expressen amb prou feines els interessos de les empreses transnacionals i dels mercats financers.

En nom d'una transformació del món presentada com una llei natural, els ciutadans i els seus representants veuen disputat el poder de decidir el seu destí. Aquesta humiliació i impotència d'aquesta propicien l'avenç dels partits antidemocràtics. És urgent detenir aquest procés, creant nous instruments de regulació i de control, a nivell nacional, europeu i internacional. L'experiència ja ha mostrat que els governants no el faran sense que algú els doni el coratge necessari. Afrontar el doble desafiament de la implosió social i de la desesperança política exigeix per tant un desvetllament cívic i militant.

La llibertat total de circulació dels capitals, els paradisos fiscals i l'explosió del volum de transaccions especulatives obliguen els estats a una cursa boja per agradar als grans inversors. Més de 1.800 milions de dòlars van i vénen cada dia pels mercats de canvi, a la recerca d'un lucre instantani, sense relació amb l'estat de la producció i del comerç dels béns i dels serveis. Aquest moviment té com a conseqüències el creixement permanent dels rendiments del capital -en perjudici dels rendiments del treball-, la generalització de la precarietat social i l'augment de la pobresa.

Les conseqüències socials són encara més greus als països dependents, els països del Sud i de l'Est europeu, que són directament arrasats per la crisi financera i sotmesos als dictats dels plans de reajustament del FMI. El pagament dels deutes externs obliga els governs a baixar fins al mínim els pressupostos dels serveis socials,

i condemna les societats al subdesenvolupament; les taxes d'interessos molt més altes que als països més desenvolupats contribueixen a la destrucció de les empreses nacionals; les mesures de privatització i desnacionalització salvatges es multipliquen per alliberar els recursos exigits pels inversors.

Per tot arreu, els drets socials adquirits estan sent qüestionats. On hi ha un sistema de jubilació, els assalariats són ara convidats a canviar-lo per un mecanisme de previsió social privat que sotmet encara més les seves pròpies empreses als imperatius del lucre immediat, amplia la zona d'influència de l'esfera financera i convenç els ciutadans que es van tornar obsoletes les relacions solidàries entre les nacions, els pobles i les generacions, mentre la crisi ecològica, al contrari, exigeix l'ampliació d'aquests llaços de solidaritat. La desregulació assoleix el conjunt del mercat de treball, tenint com a conseqüència la degradació de les condicions de treball, l'augment de la precarietat i de la desocupació, i el desmantellament dels sistemes de protecció social.

Amb el pretext del desenvolupament econòmic i de l'ocupació, els grans països no han renunciat a firmar un Acord Multilateral sobre les Inversions (AMI), que, si aconsegueix ser aprovat, donarà tots els drets als inversors i que imposarà tots els deures als estats. Davant la pressió de l'opinió pública i de la mobilització militant, aquests països van haver d'abandonar el seu projecte de negociar aquest acord en l'àmbit de l'OCDE, però la discussió pot ser represa en l'àmbit de l'OMC. Alhora, els Estats Units, i també la Comissió Europea, prossegueixen la seva creuada lliurecanvista, estímulant la creació de noves zones desreglamentades, a nivell regional i internacional.

La major part dels engranatges d'aquesta màquina de

produir desigualtat, entre parts del món i al cor mateix dels països desenvolupats, encara pot ser aturada. L'argument de la fatalitat s'alimenta, molt freqüentment, de la censura de la informació sobre les alternatives. Les institucions financeres internacionals i els grans mitjans de comunicació (els propietaris de les quals són moltes vegades els beneficiaris de la globalització) van fer silenci sobre la proposta de l'economista nord-americà James Tobin, premi Nobel d'Economia, de gravar amb un impost les transaccions especulatives als mercats de divises. Encara que fos només d'un 0'1%, la taxa Tobin recaptaria prop de 100 mil milions de dòlars per any, fonamentalment als països industrialitzats, on es localitzen les grans places financeres. Aquesta suma podria ser invertida en accions de lluita contra totes les desigualtats, fins i tot les desigualtats entre els sexes, en la promoció de l'educació i la salut pública als països pobres, en la seguretat alimentària i el desenvolupament sostenible. Tal dispositiu es dona en una perspectiva clarament antiespeculativa i alimentària les lògiques de resistència, restituiria la llibertat d'acció als ciutadans i als estats, i sobretot, significaria que la política recupera la prioritat.

Amb aquest objectiu, els signataris es proposen participar o cooperar amb el moviment internacional ATTAC, per debatre junts, produir i difondre informació i actuar en conjunt, tant en els seus respectius països com a nivell regional i internacional. Aquestes accions conjuntes apunten a:

- dificultar l'especulació internacional,
- posar un impost als rendiments del capital,
- castigar els paradisos fiscals,
- impedir la generació dels sistemes de previsió social privada,
- promoure la transparència de les inversions en països dependents,
- establir un quadre legal per a les operacions bancàries i financeres que no penalitzi els consumidors i els ciutadans (poden tenir un paper important en la fiscalització d'aquestes operacions els assalariats de les institucions bancàries),
- donar suport a la reivindicació de l'anul·lació general del deute extern dels països dependents i la utilització dels recursos alliberats a favor dels pobles i del desenvolupament sostenible, que molts anomenen «pagament del deute social i ecològic».

En definitiva es tracta de:

- reconquerir els espais perduts per la democràcia en

benefici de l'esfera financera,

- oposar-se a qualsevol nou abandonament de la sobirania dels estats amb el pretext del pretès «dret» dels inversors i dels negociants,

- crear, a nivell mundial, un espai democràtic.

Es tracta, simplement, de reapropiar-nos, junts, del futur del nostre món.

CONTACTES ATTAC A A.L.L.

ARGENTINA

- Julio GAMBINA
- Mabel GABARRA INDESO, MUJER (ONG)
- Víctor MENDIBIL, Federación Judicial Argentina

CHILE

- Ricardo Juan MALDONADO OLIVARES CONUTT
- Carlos VASQUE ORDENES, Colegio de Profesores de Chile
- Julián Esteban VARGAS DELGADO, Sindicato n°1 de trabajadores cormecánica Renault

COLOMBIA

- Alfonso LORZA GONZÁLES, CUT Colombia
- Alberto GAONA HERNÁNDEZ, SINTRATELEFONOS
- Jorge GIRALDO RAMÍREZ Escuela Nacional Sindical

COSTA RICA

- Gilberth BERMÚDEZ UMAA, SITRAP

EQUADOR

- Iren LEÓN, ALAI
- Coordinadora de moviments socials

JAMAICA

- Mónica Eleen TAYLOR, West Indies Group of University Teachers

MEXICO

- Eduardo PEREZ SAUCEDO, Sindicato Nacional de Trabajadores del Seguro Social

PARAGUAY

- Priscillano Alberto SANDOVAL, Encuentro Nacional

URUGUAY

- Alejandro ACOSTA COITINHO UAOEGAS

VENEZUELA

- Humberto Esteban GONZÁLEZ BRICEÑO, Asociación Nacional de Consumidores
- José Gregorio IBARRA ILA